NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA – ÍZLELNI, SZOMJAZNI

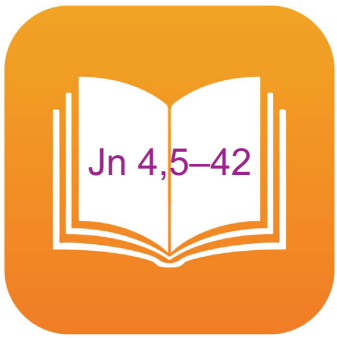

„Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam.”

„Most már nem a te beszéded miatt hiszünk, hanem, mert mi magunk hallottuk.”

Megérkezett tehát Szamaria egyik városába, amelyet Szikarnak neveznek, közel ahhoz a földdarabhoz, amelyet Jákob a fiának, Józsefnek adott. Ott volt Jákob kútja. Jézus akkor elfáradva az úttól, azon nyomban leült a kútnál. Körülbelül hat óra volt. Odajött egy szamariai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus azt mondta neki: „Adj innom!” Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy élelmet vegyenek. A szamariai asszony erre megkérdezte tőle: „Zsidó létedre hogyan kérhetsz te inni tőlem, aki szamariai asszony vagyok?” Mert a zsidók nem érintkeznek a szamariaiakkal. Jézus azt felelte: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki mondja neked: »adj innom«, talán te kérted volna őt, és ő élő vizet adott volna neked.” Az asszony megjegyezte: „Uram, nincs is mivel merítened, a kút pedig mély; honnan vennéd hát az élő vizet? Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk a kutat adta, amelyből ő maga, fiai és jószágai is ittak?” Jézus azt felelte: „Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik meg, hanem a víz, amelyet adok neki, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.” Erre az asszony megszólalt: **„Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam, és ne járjak ide meríteni!”** Jézus ezt felelte neki: „Menj, hívd el a férjedet, és jöjj ide!” Az asszony erre kijelentette: „Nincs férjem.” Jézus ezt válaszolta: „Jól mondtad: »Nincs férjem«. Mert öt férjed volt, és akid most van, az sem férjed. Ezt helyesen mondtad.” Az asszony ekkor így szólt: „Uram, látom, hogy próféta vagy. A mi atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van a hely, ahol őt imádni kell.” Jézus azt felelte neki: „Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogjátok imádni az Atyát. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól van. De eljön az óra, és már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban fogják imádni az Atyát, mert az Atya ilyen imádókat keres magának. Az Isten lélek, és akik őt imádják, lélekben és igazságban kell őt imádniuk.” Az asszony erre megjegyezte: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor ő eljön, kijelent majd nekünk mindent.” Jézus azt válaszolta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.” Ekkor odaérkeztek a tanítványai, és elcsodálkoztak, hogy asszonnyal beszélgetett. Mégsem kérdezte egyikük sem: „Mit akarsz, vagy mit beszélsz vele?” Az asszony pedig otthagyta az edényét, elment a városba, és szólt az embereknek: „Gyertek, lássátok azt az embert, aki elmondott nekem mindent, amit cselekedtem. Vajon nem ő a Krisztus?” Azok erre kimentek a városból, és odamentek hozzá. Eközben a tanítványok kérték őt: „Rabbi, egyél!” Ő azt felelte nekik: „Van nekem ennivalóm, amiről ti nem tudtok.” A tanítványok egymást kérdezgették: „Talán enni hozott neki valaki?” Jézus pedig így folytatta: „Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki küldött engem, hogy elvégezzem az ő művét. Ugye ti mondjátok: Még négy hónap, és elérkezik az aratás? Íme, mondom nektek: Emeljétek föl szemeteket, és nézzétek a szántóföldeket, mert megértek már az aratásra. Az arató megkapja a jutalmát, és termést gyűjt az örök életre, hogy együtt örvendjen a vető az aratóval. Mert abban igaza van a közmondásnak, hogy más az, aki vet, és más az, aki arat. Elküldtelek titeket, hogy learassátok, amit nem ti munkáltatok. Mások fáradoztak, és ti azok munkájába álltatok be.” Abból a városból a szamaritánusok közül sokan hittek benne az asszony

szavára, aki bizonygatta: „Elmondott nekem mindent, amit cselekedtem.” Amikor tehát a szamaritánusok odamentek hozzá, kérték őt, hogy maradjon náluk. Két napig ott is maradt. Ekkor már sokkal többen hittek az ő tanítása miatt. Az asszonynak pedig azt mondták: „Most már nem a te beszéded miatt hiszünk, hanem mert mi magunk hallottuk, és tudjuk, hogy ő valóban a világ Üdvözítője.”

Az ember úgy van megteremtve, hogy lelke mindig szomjazza az Istent. Az isteni kegyelem vizét szeretnénk Ízlelni. Mert aki megízleli Krisztust az élet kenyerét, az még jobban kívánni fogja, s aki iszik belőle, még inkább szomjazza. *„Jöjjetek hozzám mind, akik kívántok engem, és teljetek el gyümölcseimmel, mert lelkem édesebb a méznél és birtoklásom jobb a lépes méznél! (...) Akik engem esznek még inkább éheznek, akik engem isznak még inkább szomjaznak...”* (Sir 24,26–27; 29)

Krisztus a szamáriai asszonynak olyan vizet ajánl fel, amelytől soha többé nem szomjazik majd meg, azaz saját magát ajánlja fel, hogy az asszony megízlelje Isten jóságát.

Az ember csak azt szereti, aminek jó, kellemes az íze. Étkezési szokásaink alapja az, hogy az étkeinket megfűszerezzük, vagy legalábbis megsózzuk, ami által teljes ízében pompázhat az étel. Krisztus (Mt 5,13; Mk 9,49–50; Lk 14,34–35) a Föld sójáról beszél, arról a sóról, ami a lelket tartja az emberben, így ha a só íztelenné válik, akkor hasztalanná is. Ezért ha az ember lelketlenné válik, akkor nem lesz „jó ízű ember”, azaz bezárkózott, magányos és kedvetlen. Igyekezzünk fenntartani ízünket, legyünk nyitottak és tegyünk környezetünkért.

Voltatok-e már valaha nagyon-nagyon éhesek, vagy szomjasok? Egy forró nyári napon, egy hosszú kimerítő sétán… Éreztétek-e már, hogy bármit megadnátok egy korty friss hideg vízért vagy egy falat ételért?
Volt-e már olyan időszak az életetekben, amikor nagyon vágytatok barátok, családtagok társaságára, egy jó kis beszélgetésre, vagy csak csendben ülni mellettük?

A keksztolvaj

A repülőtéren egy nő a beszállásra várva üldögélt, és újságot olvasott. Előtte egy repülőtéri büfében vett egy csomag kekszet, hogy majd a repülőn elfogyassza. A szeme sarkából meglátta, hogy a mellette ülő férfi egy kekszet majszol. Ahogy lenézett, észrevette, hogy a kekszes csomagja meg van bontva, és a férfi nyugodtan eszeget belőle.
A nő nem tudta elhinni, hogy annak a férfinak van képe megenni az ő kekszét. Hogy mentse, ami menthető, lassan kinyújtotta kezét a csomag felé, kivett egyet, és megette. Csodálkozva

látta, hogy a férfi újra meg újra kekszért nyúl, és eszi. Egyre jobban bosszankodott, és egy kivételével kivette az összes kekszet a csomagból, és megette.
Ekkor a férfi kinyújtotta a kezét, és elvette az utolsó kekszet. Ám mielőtt megette volna, kettétörte, és a felét meghagyta a nőnek. Őt ez annyira felháborította, hogy megragadta az üres zacskót a fél keksszel, és begyömöszölte a táskájába.
Akkor vette észre döbbenten, hogy táskájában ott van a megbontatlan kekszes csomagja.

Lehet bármilyen finom valami, ha nem úgy kapjuk, vagy nem úgy adjuk, akkor nem lesz jó ízű. Hallottuk már valakiről azt, hogy „ő egy jó ízű ember". Milyen tulajdonságai lehetnek annak, akire azt mondják, hogy jó ízű ember?
Néha, amikor másokat ítélünk el vagy támadunk, végül rá kell jönnünk, hogy saját magunkat kárhoztatjuk. Milyen rossz lesz a szánk íze, ha rájövünk, hogy valakit félreismertünk. Járj utána mindennek, kérdezz rá a dolgokra, hallgass figyelmesen és feltételezd a legjobbat az emberekről!

HUMOR

Asztali áldás

Család ül az ebéd körül. A menü spenót. Az apa mondja a kisfiának:
- Fiacskám, evés előtt mondd el szépen az imát.
Mire a gyerek:
- Jöjj el Jézus, légy vendégünk - edd meg, amit adtál nékünk.

Asztali áldás 2.

Egy család vendégül lát egy házaspárt. Vacsora előtt, az asztalnál ülve a házigazda anyuka odafordul hatéves kislányához és azt mondja:
- Szeretnéd most te mondani az asztali áldást?
- Nem tudom, mit kell mondani - feleli a kislány.
- Csak mondd azt, amit én szoktam.
A kislány lehajtja a fejét és ezt mondja:
- Istenem! Mi a fenének hívtam meg ezeket az embereket vacsorára?

JÁTÉKOS FELADATOK

SZIVORNYA

Különböző ízű folyadékokat helyezünk ki poharakba. A játékosok szívószál segítségével megkóstolják és tippelnek, hogy mit ittak.
Lehet ezt magokkal is játszani (tökmag, mandula, mogyoró, dió, pisztácia, napraforgómag) természetesen csukott szemmel. Vagy zöldségekkel, gyümölcsdarabokkal.
Nehezítésként beköthetjük a kóstolók szemét, befoghatjuk az orrukat is.

ROPI PÁRBAJ

20 szál ropit marékra kell fogni és úgy kell megenni időre. (A versenyzőknek igen nehéz a dolga mert hamar kiszárad a szájuk a sós ropitól és nem tudják megenni.)

ÉVA ALMÁJA

Egy almát felkötünk egy fára, úgy hogy elérhető legyen. A feladat az, hogy a résztvevők kéz segítsége nélkül harapják le az almát.

Másik változat:
Egy lavór vízből kell kienni az almát hátrakötött kézzel.

ETESS, HA TUDSZ!

Bekötött szemű párok megpróbálják egymást megetetni lekváros kenyérrel.

ASSZOCIÁCIÓS JÁTÉK

A tanulók körben ülnek és szabad asszociációval folytatják a megkezdett mondatot.

Példa:
Nekem a zöldről a fű jut eszembe.
Nekem a tortáról a szülinap;
a mézeskalácsról a karácsony jut eszembe.
Nekem a nyalókáról a vásár jut eszembe. Nekem a mákos bejgliről a nagymamám jut eszembe…